

עמ"ת 8671/05/14 - אחמד אלעלימי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני: כב' ס. הנשיא השופטת ר. יפה-כ"ץ

18 מאי 2014
עמ"ת 8671-05-14

אחמד אלעלימי בעניין:

העורר

נגד

המשיבה

מדינת ישראל

העורר וב"כ עו"ד קובי סודרי נוכחים:
ב"כ המשיבה עו"ד ליאורה סולטן-יעבץ

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

כנגד העורר הוגש כתב אישום אשר מייחס לו ביצוע עבירות אלימות כלפי בת זוגו לאורך תקופה לא מבוטלת וכן מייחס לו שתי עבירות של שהייה בישראל שלא כחוק. יחד עם הגשת כתב האישום הוגשה גם בקשה למעצרו של העורר עד לסיום ההליכים המשפטיים נגדו ותחילה הייתה הסכמה לקיומן של ראיות לכאורה, ומאחר ולא הייתה בידי העורר חלופה להציע, הסכים למעצרו. זמן מה לאחר מכן ולאחר שהעורר הצליח לאתר חלופה אפשרית, הוא הגיש בקשה לאפשר לו להשתחרר לעיר טיבה בפקיח ובתנאי מעצר בית מלאים. בימ"ש קמא דחה את החלופה שהוצעה ומכאן הערר שבפנינו.

למעשה, עיקר הטרוניה שבערר מופנית כנגד העובדה שבימ"ש קמא לא בחן את החלופה שהוצעה טרם דחה אותה.

העורר שהוא אינו בעל רשות להיכנס לתחומי מדינת ישראל ביקש להשתחרר בתוך תחומי מדינת ישראל לחלופה, לאחר שלעמדתו חזרתו לשטחים מהווה עבורו סכנה. זו גם הסיבה, לדברי בא כוחו, שהגיש בקשה לוועדת המאוימים, כאשר ביהמ"ש ציין שבמידה ובקשתו תישא פרי ומעמדו בתחומי מדינת ישראל ישונה, יוכל להגיש בקשה חדשה.

בצדק ציין ביהמ"ש את עברו הפלילי של העורר הכולל בין היתר, עבירות קודמות של כניסה לישראל שלא כחוק, כאשר העבירה האחרונה הינה מיום 17/2/13, כאשר הורשע בעבירות הקשורות בנשק, כניסה לישראל שלא כחוק, הסעת תושב זר השוהה שלא כחוק ועוד ועוד. בתיק זה נדון העורר ל-18 חודשי מאסר לריצו בפועל, וכן הוטל עליו מאסר מותנה שהוא בר הפעלה למשך 3 חודשים בגין עבירת השב"ח המיוחסת לו בתיק שבפנינו.

גם בתאריך 30/3/11 נדון העורר בגין עבירה של שב"ח, אז נדון למאסר מותנה בלבד שהופעל בתיק המוזכר לעיל.

העורר זומן לחקירה טלפונית והבטיח להתייצב (שיחה מיום 26/2/14), אלא שהעורר לא התייצב לחקירה ונתפס יומיים לאחר מכן במחסום רחל.

בכל אלה, כמו גם בעבירות המיוחסות לעורר המלמדות על מסוכנתו, יש כדי להצדיק את מסקנתו של ביהמ"ש כי אין מקום לשחרר את העורר בתחומי מדינת ישראל ולמעשה לתת לו הכשר לסטטוס של שהייה בישראל שלא כחוק. אמנם, הפסיקה הכירה באפשרות לשחרר תושבי שטחים אם לתחומי מדינת ישראל ואם לתחומי השטחים, אך המקרה שבפנינו איננו מתאים לשחרר את העורר לתחומי מדינת ישראל וממילא אין הוא מעוניין להשתחרר לשטחים. בימ"ש קמא ציין ופירט את כל הנסיבות מדוע אין מקום לאפשר לעורר לשהות בתחומי מדינת ישראל במסגרת מעצר בית או בכל מסגרת אחרת, לאחר שעדיין לא ניתנה החלטה בעניינו בוועדת המאוימים. בנסיבות אלה הערר נדחה.

<#3#

**ניתנה והודעה היום י"ח
אייר תשע"ד,
18/05/2014 במעמד
הנוכחים.
השופטת רויטל יפה-כ"ץ
ס.נשיא**